

Hviezdy od konca sveta

Marika Gombitová

Tých pár kníh položíš
do starých novín.
Hodiny natiahneš posledný raz.
A ja ťa vo dverách
viac neoslovím.
A potom povieš mi, tak už je čas.

Všetko sa pomotá
aj slová viaznu.
Hlboko zo zimy vystrelí mráz.
Do kufra pribalíš
aj hviezdu šťastnú.
A lásku odfúkneš tak ako vlas.

V tom starom kabáte
na prahu noci.
Raz všetko pochopíš
zaváhaš, viem.
Až vietor rozpredá
posledné lósy.
Len sklíčka snehové
povedú sem,
len sklíčka snehové
povedú sem.

Čas náhle onemel,
izba je hluchá.
A vonku sneží nám,
miznú značky ciest.
A noc si natiahne
svoj starý rukáv.
A so mnou počíta
od konca sveta počet hviezd.

V tom starom kabáte
na prahu noci.
Raz všetko pochopíš
zaváhaš, viem.
Až vietor rozpredá
posledné lósy.
Len sklíčka snehové
povedú sem,
len sklíčka snehové
povedú sem.